

Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság 2.Bf.360/2015/7. szám

A Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság Budapesten, a 2016. év szeptember hó 22. napján megtartott nyilvános ülésen meghozta a következő

í t é l e t e t :

Az emberölés bűntettének kísérlete miatt a vádlott ellen folyamatban lévő büntetőügyben a Budapest Környéki Törvényszék 2015. év október hó 21. napján kelt 4.B.37/2015/20. számú ítéletét **megváltoztatja.**

A szabadságvesztés büntetés mértékét 4 (négy) évre súlyosítja.

A vádlott legkorábban a büntetés kétharmad részének kitöltését követő napon bocsátható feltételes szabadságra.

A bűnjeleket a Budapest Környéki Törvényszék Bny.1/163/2015. szám alatt kezeli.

A B/20. alatti DNS maradvány lefoglalását megszünteti és megsemmisítését rendeli el. A 28. sorszám alattiként jelzett daktiloszkópai nyomtörredék sorszáma helyesen 18.

Az eljárás során felmerült bűnügyi költségből a vádlott - helyesen - 362.652 (háromszázhatvankettőezer-hatszázötvenkettő) Ft-ot köteles az államnak megfizetni, míg az állam - helyesen - 187.452 (egyszáznyolcvanhétezer-négyszázötvenkettő) Ft bűnügyi költséget visel.

A vádlott **horvát** személyazonosító okmányának száma: 104709458.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Az ítélet ellen további fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s :

A Budapest Környéki Törvényszék a 2015. október hó 21. napján kelt 4.B.37/2015/20. számú ítéletével a vádlottat bűnösnek mondta ki emberölés bűntette kísérletében (Btk. 160.§ (1) bekezdés), ezért 3 év szabadságvesztésre és 5 év Magyarország területéről kiutasításra ítélte. A szabadságvesztést börtönben rendelte végrehajtani. Úgy rendelkezett, hogy a vádlott a szabadságvesztés büntetés fele részének kitöltése után feltételes szabadságra bocsátható. A vádlott által előzetes fogvatartásban töltött időt a kiszabott szabadságvesztésbe beszámítani rendelte. Rendelkezett az eljárás során lefoglalt bűnjelekről és a bűnügyi költség viseléséről.

Az ítélet ellen az ügyész jelentett be fellebbezést a vádlott terhére a kiszabott büntetés súlyosítása végett.

A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség BF. 686/2015/3. számú átiratával az ügyészi fellebbezést fenntartotta. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság eljárási hiba nélkül folytatta le az eljárást, az ügyfelderítési kötelezettségét is a kellő terjedelemben teljesítette. Az ügyben releváns bizonyítékokat teljes körűen megvizsgálta, azokat egyenként és összességében értékelve megalapozott tényállást állapított meg, mely irányadó a másodfokú eljárásban is. Indokolási kötelezettségének is a kellő terjedelemben eleget tett. A jogi minősítés törvényes. A büntetés kiszabása körében irányadó körülményeket az elsőfokú bíróság helyesen tárta fel, ugyanakkor nem kellő súllyal és körültekintéssel értékelte a súlyosító körülményeket, eltúlzott jelentőséget tulajdonított az enyhítő körülményeknek. A büntetés nem áll arányban a büntetési célokkal, a cselekmény tárgyi súlyával, a vádlott társadalomra veszélyességével. Elmulasztotta értékelni a törvényszék súlyosító körülményként a vádlott ittas állapotát, eltúlzott jelentőséget tulajdonított fiatal felnőtt korának, ugyanakkor nem volt figyelemmel a kitartó szándékkal elkövetett többmozzanatú bántalmazásra, illetve arra a tényre, hogy a sértett közvetlen életveszélyes állapotba került. Az elsőfokú bíróság törvénysértően enyhe büntetést szabott ki, amikor a középértékűtől lényegesen eltért. Ezen túl a törvényben írt előfeltétel hiányában döntött a Btk. 38.§ (3) bekezdésében meghatározott időtartamú feltételes szabadság alkalmazásáról. Az ügyben ugyanis nem merültek fel olyan körülmények, amelyek megalapoznák a különös méltánylást érdemlő esetet, ilyen a vádlott személyi körülményei között sem állapítható meg. Indítványozta, hogy az ítélet tábla a nyilvános ülésen - amelyen nem kívánt részt venni - a kiszabott szabadságvesztés büntetés mértékét a középértékhez igazítva súlyosítsa, a feltételes szabadságra bocsátás legkorábbi időpontjáról a Be. 38.§ (2) bekezdés a.) pontja alapján rendelkezzen, egyebekben az ítéletet hagyja helyben.

Az ítélet tábla a Be. 348.§ (1) bekezdése szerinti nyilvános ülés keretében eljárva bírálta felül a törvényszék ítéletét az azt megelőző eljárással együtt.

A vádlott meghatalmazott védője perbeszédében az elsőfokú ítélet helybenhagyását indítványozta annak helyes indokainál fogva. Hivatkozott arra, hogy bár a súlyosító körülmények között nem szerepel az ittas állapotban történő elkövetés, ugyanakkor e körülményt a törvényszék a tényállásban szerepeltette, azaz figyelembe vette a büntetés kiszabása során. Hivatkozott az Európa Tanács R.(2003)20. számú ajánlására, mely kifejezetten azért keletkezett, hogy a fiatalkorúak bűnelkövetésére új, korszerű válaszokat kidolgozva adjon útmutatást az európai államoknak. Ezek között szerepel az életkorhatárok felfelé történő kitolódásának elismerésének, kezelésének sürgetése. A 11. pont a magyar büntetőjogban fiatal felnőttként meghatározott bűnelkövetőkkel kapcsolatos ítélkezési gyakorlatot is orientálhatja. Eszerint figyelembe véve a felnőtté válás meghosszabbodását, lehetővé kellene tenni, hogy a 21 évesnél fiatalabb felnőttek a fiatalkorúakhoz hasonló bánásmódban részesüljenek, és velük szemben ugyanolyan intézkedések kerüljenek alkalmazásra, ha a bíró úgy ítéli meg, hogy még nem olyan érettek, és cselekményükért nem annyira felelősek, mint valóban felnőtt társaik. Ezen elvek figyelembevételével szabott ki büntetést az elsőfokú bíróság, mely minden tekintetben helytálló, az ügyészi fellebbezésben foglaltak nem fognak helyt.

A Fővárosi Ítélet tábla megállapította, hogy a törvényszék az eljárási szabályok maradéktalan betartásával folytatta le az eljárást. Ügyfelderítési kötelezettségét teljesítette, minden tekintetben megalapozott tényállást állapított meg, mely a Be. 351.§ (2) bekezdés a.) - d.) pontjában írt hibákban és hiányosságokban nem szenved, ezért az a másodfokú felülbírálat alapját képezte.

A bizonyítékokat irathűen sorolta fel, azokat egyenként és összességében is megfelelően értékelte. Kellő indoklás mellett adott számot arról, hogy mely bizonyítékot miért vetett, illetve fogadott el, mérlegelése a logika szabályainak is minden tekintetben megfelel.

A törvényszék a cselekményt helyesen minősítette, az ítélet 14. oldal utolsó és 15. oldalán e körben kifejtettek maradéktalanul megfelelnek a 3/2013. Büntető jogegységi határozat iránymutatásának.

A büntetés kiszabása során irányadó körülményeket az elsőfokú bíróság helyesen tárta fel. További súlyosító körülmény az ittas állapotban történő elkövetés.

Egyetértett az ítéletábra a védői érveléssel a fiatalkort éppen meghaladó felnőtt korú terhelt esetében az Európa Tanács ajánlásának érvényre juttatásával, mely megalapozza a törvényi minimumnál enyhébb büntetés kiszabásának lehetőségét. Ugyanakkor helyes az ügyészi érvelés súlyosabb szabadságvesztés büntetés kiszabásának szükségességét illetően. A helyesen felsorolt súlyosító körülmények, különösen a cselekmény kitartó jellege, több mozzanatossága, ennél fogva tárgyi súlya az alkalmazott büntetésben nem fejeződik ki. Nem hagyható figyelmen kívül az sem, hogy a sértett élete csak az intenzív orvosi ellátás révén volt megmenthető, közvetlen életveszélyben volt.

Ugyanakkor nem fog helyt azon ügyészi érvelés, hogy a középértéket közelítő szabadságvesztés büntetés kiszabása lenne szükséges. Igen nyomatékos enyhítő körülmény a vádlott beismerő vallomása még akkor is, ha bűnösségét más bizonyítékok is alátámasztották. Mindezt az ítéletábra a szabadságvesztés mértékét 4 évre súlyosította.

A szabadságvesztés végrehajtási fokozatának megállapítása törvényes.

Figyelemmel arra, hogy olyan különös méltánylást érdemlő körülmény nem volt megállapítható, amely miatt a vádlott a büntetés fele részének letöltését követően feltételes szabadságra lenne bocsátható, az ítéletábra ezen elsőfokú rendelkezést mellőzte, helyette az általános szabályok alkalmazásával állapította meg a feltételes szabadságra bocsáthatóság legkorábbi időpontját. A Btk. 38.§ (2) bekezdés a.) pontja alapján akként rendelkezett, hogy a vádlott legkorábban a büntetés kétharmad részének kitöltését követő napon bocsátható feltételes szabadságra. Az elsőfokú bíróság indokolásában írt korábbi kifogástalan életvitel éppen amiatt súlytalan, hogy a vádlott az elkövetéskor még csak 19 éves volt.

Az eljárás során lefoglalt bűnjellekkel kapcsolatban a törvényszék többnyire helyesen rendelkezett. Elmulasztotta a rendelkezést a 20. sorszám alatt feltüntetett DNS nyom tekintetében, ezért lefoglalását az ítéletábra a Be. 151.§ (1) bekezdése alapján megszüntette, és ugyanezen törvényhely (8) bekezdése alapján megsemmisíteni rendelte. Elírás szerepel a daktiloszkópiai nyomtörredék sorszámát illetően, melyet javítani volt szükséges. A bűnjel megsemmisítésére irányuló helytálló elsőfokú rendelkezés a Be. 151.§ (8) bekezdésén alapul. Megjelölte az ítéletábra a végrehajtás érdekében a bűnjel őrzési helyét és nyilvántartási számát.

A bűnügyi költségről történő rendelkezés körében az ítéletábra számítási hibát észlelt, melyet az okiratok tartalmának megfelelően javított. Indokolást ekörben az elsőfokú ítélet nem tartalmazott, ezért az ítéletábra megjelöli, hogy az állam terhén marad a sértett toxikológiai vizsgálatával kapcsolatban felmerült 187.452 forint költség a Be. 339.§ (1) bekezdése alkalmazásával, míg a további felmerült költséget a vádlott viseli a Be. 338.§ (1) bekezdése alapján.

A személyi adatok feltüntetése körében a másodfokon eljáró ítélőtábla megjelölte, hogy a személyazonosító okmány száma a horvát közokirat száma.

A fent írtakra figyelemmel a Fővárosi Ítélőtábla a Budapest Környéki Törvényszék ítéletét a Be.372.§ (1) bekezdése alapján megváltoztatta, egyebekben annak helyes indokainál fogva a Be. 371.§ (1) bekezdése alapján helybenhagyta.

Budapest, 2016. szeptember hó 22. napján

Dr. Lassó Gábor sk.
a tanács elnöke

Dr. Fatalin Judit sk.
előadó bíró

Dr. Révész Tamásné sk.
bíró

A Budapest Környéki Törvényszék 2015. október hó 21. napján kelt 4.B. 37/2015/20. számú ítélete a Fővárosi Ítélőtábla mint másodfokú bíróság 2.Bf.360/2015/7. számú ítéletével eszközölt változtatással 2016. szeptember hó 22. napján jogerőre emelkedett és végrehajthatóvá vált.

Budapest, 2016. szeptember hó 22. napján

Dr. Lassó Gábor sk.
a tanács elnöke

A kiadmány hitelül:
Bradáné Bódi Ilona
tisztviselő